

ODSŁONIĆ (4) *vb pf*

Oba o jasne.

fut 1 sg odsłonię (1). ◇ praet 3 sg m odsłonił (1). ◇ imp 2 sg odsł(o)ń (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. odcimiam, Linde XVII w.

Odkryć, obnażyć; revelare Vulg [co] (4) :

Przen (3) :

Zwroty: »odsłonić oczy [czyje]« (2): Iehowo [...] Odkryi/ ábo odłoń oczy moie/ á vyźrzę dźiwy w zakonie twoim [Ps 118/19]. CzechEp 124 [przekład tego samego tekstu] SkarKaz 81a.

bibl. »odkryć ucho [czyje]« = wyjawić, oznajmić (1): Rzekł zaś Dáwid do Ionáty/ ktoż mi da znác/ odpowiedzialiby óciec twoy o mnie co twárdego á przykrego? Rzekł Ionáthás do Dawidá: [...] gdzie by więc złość oycá mego przedfie trwála przeciw tobie/ odłonię vcho twoie [revelabo aurem tuam] (á oznáymięc) Leop 1.Reg 20/13.

Szereg: »odkryć abo odsłonić« (1): CzechEp 124 cf »odsłonić oczy«.

a. Przez podbicie sąsiednich ziem umożliwić bezpośredni najazd na dany kraj [komu] (1) : ponieważ ią [cesarz turecki Koronę Polską] łobie odłonił/ pobiwłzy [...] Węgry: Tákże Wołochy któreć zradą wydárł/ tedy fie iuz chlubi/ odpowiada/ groźi iáko chce. OrzJan 77.

Synonim: odkryć.

Formacje współrdzenne cf NASŁANIAĆ.

Cf [ODSŁONIENIE], ODSŁONIONY